

هو الله

عشق آباد

حضرت ابن ابهر عليه بهاء الله الأبهى

هو الأبهى

يا منادى الميثاق ناد بعبوديتي للعتبة المقدسة فى الآفاق و اصرخ بفنائى و ذلّى و انكسارى و خضوعى و خشوعى فى العتبة
السّامية العالية البناء الواصلة الى الملكوت الأبهى تالله الحقّ فيها يتلأأ وجهى و بها ينشرح صدرى و ينتعش روحى فأنّه عبوديتّها
المحضّة الصّادقة البريئة من كلّ تأويل و تلويح هى اكليل رأسى و تاج هامتى و نور وجهى و سرور فؤادى و سكون نفسى و
اطمئنان قلبى و هذه ردائى الصّافية الذّيل و حليتى البديعة الّتى لا يماثلها شىء و ائى ابتهل الى الحىّ القيوم ان يوفّقنى و اياك
بل كلّ احبّاء الرّحمن على هذه الموهبة الّتى توقد و تضىء كالكوكب النّورانى فى فلك العلى الرّحمانى و البهاء عليك ع ع

این سند از [کتابخانه مراجع بهائی](http://www.bahai.org/fa/legal) دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۷ آکبر ۱۴۰۱، ساعت ۲:۰۰ بعد از ظهر